

“Senyor, cantaré tota la vida els vostres favors”

Any rere any celebrem, agraïm com a gran favor de Déu, el patronatge de Sant Pius X i encomanem a la seva intercessió el nou curs que comença: tots els serveis, activitats, i responsabilitats que, amb renovada i fidel disponibilitat, es tornen a posar en acte amb esperança i també il·lusió. Jesús ens acaba de dir el que sobretot ens cal per fer bé aquests serveis, per exercir correctament aquestes responsabilitats: estimar-lo cada dia més i millor.

El Papa Pius XII, en la cerimònia de la canonització del Papa Pius X, va dir que havia donat més glòria a Déu, que havia fet més bé a la humanitat com a sant que com a Papa. Tota la seva vida va estar marcada per una sincera lleial i molt forta estimació a Jesucrist. Era conegut com el Papa bo. A la seva tomba hi ha gravat un epígraf que diu: les seves tres corones foren la pobresa, la humilitat i la bondat.

Pobresa, humilitat i bondat, tres virtuts que va exercir ja de ben jove; coratjós, valent, decidit. Feia a peu descalç el llarg camí fins l'escola, per no malgastar les sandàlies, que calçava en arribar al nucli urbà. No va poder aconseguir títols universitaris, però va aprofitar bé els anys d'estudi i ben aviat va destacar pels seus coneixements i pel seu bon criteri. Va ser un zelós vicari a Tombolo i lleial col·laborador del rector, amb qui es van estimar sincerament. Nou anys després rector i arxiprest a Salzano, d'on el van cridar per ser Director espiritual del Seminari del seu bisbat de Treviso, canonge i canceller de la Cúria episcopal.

Als cinquanta anys, el Papa Lleó XIII el va nomenar bisbe de Mantua i, al cap de nou anys més, Cardenal Patriarca de Venècia. Pobresa, humilitat i bondat es manifestaven ben autèntiques en el seu zel infatigable i en les seves enèrgiques decisions; per la valentia en anunciar l'Evangelí enmig d'un combat duríssim, com sant Pau a Tessalònica.

En retirar el Cardenal Rampolla la seva candidatura en el Conclave del 1903, convocat a la mort del Papa Lleó XIII, els cardenals aviat ho van tenir ben clar i el Cardenal Josep Sarto va ser elegit. S'imposà el nom de Pius Xè. L'Esperit Sant es va fixar en ell i el va ungir amb oli sant, perquè la ma de Déu estigues amb ell per sempre i el seu braç el fes invencible, com hem resat amb el salm responsorial.

Pius X, el Papa bo, es conegut també com el Papa de l'Eucaristia, el Papa de la Catequesi, el Papa del Cant litúrgic. S'hauria d'afegir del Dret Canònic, perquè Ell va ordenar la codificació del Dret de l'Església. El seu successor, Benet XV, va poder promulgar el primer Codi de Dret Canònic. Es podria afegir que va ordenar la revisió dels estudis i traduccions de la Bíblia. I que es va esforçar heroicament per posar ordre en gairebé tots els àmbits de la vida i missió de l'Església, que bona falta li feia. Això li va ocasionar moltes incomprendions, que encara duren en alguns “entesos”, i molt sofriment. En un il·lustre català, el Cardenal Vives i Tutó, va trobar un fidelíssim i molt competent col·laborador. Enguany se'n commemora el centenari de la mort. Pius X estimava de veritat els homes i dones de tot el món, que l'Església vol servir. El disgust i la pena per l'esclat de la gran guerra del 1914-1918, que no va poder evitar, van acabar amb la seva ja prou debilitada salut.

Vull subratllar tres objectius del Pontificat de Pius X, que són encara de gran actualitat i als quals, també en els nostres dies, ens cal dedicar especial atenció i perseverant actuació. Estan significats en el grup escultòric al peu de la imatge del sant, que presideix aquest Temple parroquial: la Catequesi, el Cant litúrgic i la Comunió Eucarística.

El lema de l'escut episcopal de Pius X, tret de la carta de sant Pau als Efesis, diu: “Reconciliar de bell nou totes les coses en el Crist”. Tota l'Esclat, l'Antic i el Nou Testament ens porten a Jesucrist. A conèixer-lo, a estimar-lo, a seguir-lo. L'Esperit Sant ens recorda i ens fa comprendre

l'ensenyament de Jesús, les seves actituds, els seus gestos, la seva vida. Desvetlla el nostre interès i el nostre zel apostòlic, per no quedar tancats en el nostre petit món i obrir-nos sol·lícits a rebre i donar, a compartir els béns espirituals i materials, que Déu posa al nostre abast. Els sacraments, especialment la santa Eucaristia ens aporta la comunió vital amb el Crist, la participació real de la seva vida del seu amor, amb el que estima el Pare i a tots nosaltres. Ell està amb nosaltres i nosaltres amb Ell (Jn.6,56).

Sant Pius X, ja fa més de cent anys, desitjava ardentment que el Poble de Déu, encomanat a la seva sol·licitud de Pastor Suprem, conegués bé i visqués aquestes realitats sobrenaturals. Per això va voler i ordenar la promulgació del Catecisme de l'Església Catòlica, edició pels infants i edició pels adults. Per tal que tots poguessin aconseguir una bona formació catequètica, coneguessin i estimessin la Doctrina Cristiana, poguessin viure cristianament i respondre adequadament als desafiaments de la societat moderna. És el que vol el Papa Francesc - Ho ha dit la setmana passada en l'audiència als 500 catequistes d' arreu del món, que han peregrinat a Roma en ocasió de l'Any de la Fe – I el que volia Joan XXIII, en convocar el Concili Vaticà II, i Joan Pau II en promulgar el Nou Catecisme de la Iglesia Catòlica, que recull i sintetitza tot l'ensenyament del Vaticà II. La Veritat de l'Església, la Veritat de Déu, la Veritat, el Camí. la Vida, que és Jesucrist, el Senyor.

Pius X va promoure la Comunió Freqüent i l'accés dels infants a l'Eucaristia. El Concili Vaticà II legitima definitivament i porta a la pràctica i a la vida de l'Església els grans postulats del Moviment Litúrgic, que ja va rebre un valuós reconeixement i un fort impuls amb el Motu Proprio de Pius X "Tra le sollecitudini" del 1903, que no es va limitar a regular el cant i la música en les celebracions litúrgiques i a promoure i recomanar el Cant Gregorià. El Vaticà II ha posat al nostre abast la celebració de l'Eucaristia. El Poble de Déu hi participa –hi ha de participar – activament com poble sacerdotal. "La participació activa dels fidels en els misteris divins" és expressió pròpia i original de Pius X en el Motu Proprio del 1903.

Benvolguts, l'Església del Concili Vaticà II i l'Eucaristia que celebrem és l'Església i l'Eucaristia de sant Pius X. És l'Església i l'Eucaristia del màrtir. És l'Església i l'Eucaristia dels apòstols, presidits per la Mare de Jesús. És l'Església del Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que vetlla i anima l'Esperit Sant i que pel nostre ministeri ens fa el do de l'Eucaristia, Memorial de la Mort i Resurrecció redemptores del Senyor Jesucrist.

Agraïm, benvolguts, el do de Déu i proclamem-lo.

Rebem-lo amb goig i agraïment, de la santa Església.

En ella, La santa Església, trobem la veritat, el camí, la vida: trobem Jesús, el nostre Salvador

Mons. Carles Soler i Perdigo